

Arrest

nr. 210 992 van 16 oktober 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Israëlische nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2016 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 juni 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2018.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 10 november 2009 gedateerd schrijven diende M.M. een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 14 februari 2011 de beslissing waarbij de op 10 november 2009 gedateerde aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. M.M. diende, bij aangetekend schrijven van 1 juni 2012, een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 18 oktober 2012 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 juni 2012 onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)

1.5. Bij arrest nr. 107 418 van 26 juli 2013 vernietigde de Raad de beslissing van 18 oktober 2012 waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum.

1.6. Op 5 september 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 juni 2012 onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.7. Bij arrest nr. 154 170 van 8 oktober 2015 verwierp de Raad het beroep dat verzoekers instelden tegen beslissing van 5 september 2015 waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 juni 2012 onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.8. M.M. diende bij aangetekend schrijven van 24 december 2015, een derde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 7 juni 2016 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 24 december 2015 onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 juni 2016, dat M.M. op 5 juli 2016 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“mevrouw,
Naam, voornaam: [M.M.]
[...]
nationaliteit: Israël*

de kinderen [B.A.] [...] en [B.M.] [...] dienen betrokkene te vergezellen.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.10. Bij arrest nr. 179 671 van 19 december 2016 verwierp de Raad het beroep dat verzoekster instelde tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 24 december 2015 onontvankelijk wordt verklaard.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Uit een aan de Raad voorgelegd schrijven dat op 11 augustus 2016 werd opgesteld blijkt dat verweerder de bestreden beslissing heeft ingetrokken. Aangezien voorliggend beroep tot nietigverklaring derhalve niet langer een voorwerp heeft dient het als onontvankelijk te worden afgewezen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK, voorzitter

dhr. T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK